

som en Drøftelse af et Forhold mellem retfærdig og uretfærdig Beskatning. Naar jeg saa har staaet i saa mange Aar her og arbejdet paa dette Grundlag, ville ærede Medlemmer nok kunne forstaa, at jeg staaer i en meget alvorlig Stilling i Dag. Jeg har jo nok Lov til at sige, at jeg omtrent i en Menneskealder har arbejdet i den her antydede Retning, og det vil selvfølgelig derfor være mig umuligt i Dag at stemme derimod.

En Del af den indirekte Beskatning, som er særlig iøjnefaldende, vil jeg gerne omtale med et Par Ord, og det er den ulyksalige Brændevinsskat. Alle ærede Medlemmer ville vide, at Venstre alle Dage har været imod en forhøjet Brændevinsbeskatning. Jeg har som Ordfører for mit Parti mange Gange staaet imod en saadan og har aldrig lagt Mærke til nogen Meningsforskel angaaende den Sag indenfor min Gruppe. Vi have været saa udmærket enige derom tidligere, og jeg skal sige hvorfor. Ikke fordi vi have nogen særlig Omsorg for eller Lyst til at beskytte Brændevinen, men fordi det ikke har været os muligt at faa en tilsvarende Skat lagt paa de bedre og saakaldte finere Drikkevarer, og saa længe man ikke kan det, er en Forhøjelse af Brændevinsskatten absolut uretfærdig. Jeg skulde mene, at det er iøjnefaldende. Maa jeg nævne et enkelt Eksempel paa vort Arbejde i saa Henseende: I den sidste Halvdel af Halvfemserne var der nedsat en Toldkommission, hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem. Den nuværende Finansminister (N. Neergaard), det nuværende 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), den tidligere Folketingsmand fra Nyborg (N. Jensen) tilligemed adskillige af mine nærmeste Meningsfæller sad i samme Kommission, men vi vare helt igennem enige om Toldkommissionens Mindretalsforslag. Den nuværende Finansminister og jeg have skrevet Kommissionens Mindretalsbetænkning, og der var ikke Meningsforskel imellem os paa noget som helst Punkt. Hvad angaar Drikkevarer, var der jo ogsaa Tale om en Forhøjelse af Brændevinsbeskatningen, men vi vare enige om at modsætte os en saadan. Vi antydede i Forslaget en Stempelbeskatning paa den indenlandske Produktion af Drikkevarer, idet vi sagde som saa, at saa længe man ikke havde en Afgift paa den indenlandske Fabrikation, paa den indenlandske Brænding og Forskæring af de bedre Drikkevarer, var det ikke retfærdigt at tale om en forhøjet

Brændevinsskat. Da Vilhelm Lassen blev Finansminister, optog han vor Tanke, og da han forelagde Forslag til Toldlov den 2. Oktober 1906, forelagde han samtidig et Forslag til Lov om en saadan Stempelskat i Overensstemmelse med Toldkommissionens Mindretalsbetænkning, og ved Forelæggelsen holdt han en Tale, som findes i Folketingstidende 1906—07, Sp. 50 ff. — jeg nævner det, fordi jeg vil anbefale ærede Medlemmer at læse den, det var en god Tale. I denne Tale siger han bl. a. — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse læse et Par Linier op, det er ikke ret meget — om Forholdet mellem Brændevinsskat og andre Drikkevarer: „Jeg har ladet undersøge, hvorledes Beskatningen af Spirituosa vil stille sig, naar vi gennemføre denne Lov“ — altsaa den Stempelskat, han har foreslaaet — „i Forhold til Værdien, og jeg er da kommen til det Resultat, at naar vi lade Brændevinen og det bajerske Øl beholde den Skat, de have, og naar vi for Flaskevinen gennemføre den forøgede Told og den her foreslaaede Stempelafgift for Cognac, Rom m. m., vil det stille sig saaledes, at af Brændevin svares der 22,5 pCt. af Værdien,“ — det var den daværende Brændevinsafgift, det er jo den samme nu — „af Øl 21,3 pCt., af Vin til $1\frac{1}{3}$ Kr. pr. Flaske 21,8 pCt., til 2 Kr. 21,6 pCt. og den dyreste — jeg tager f. Eks. en Pris af $6\frac{1}{2}$ Kr. — 22,4 pCt.“ Det høje Ting vil altsaa se, at den Undersøgelse, Finansminister Lassen havde ladet foretage, samler sig i dette, at naar denne Stempelskat med de foreslaaede Forhøjelser for Vin og dyre Spirituosa blev vedtagen, vilde man endda neppe nok naa til den nuværende Brændevinsskat. Og saa sagde man som saa: saa længe man ikke har en Produktionsafgift paa de indenlandske Blandinger, Forskæringer, af disse Drikkevarer, vil det være urigtigt at tænke paa en Forøgelse af Brændevins skatten. Ærede Medlemmer ville vide, at der blev rejst stærk Modstand i Landstinget mod denne Stempelskat. Det er ikke min Hensigt at komme ind paa det i Dag, man ved jo, at den faldt. Jeg tror, at den vilde have givet en klækkelig Indtægt for Statskassen, og at den vilde have været i Stand til at dække Nedgangen paa de Satser paa Toldloven, hvis Nedgang den skulde dække. Men man haabede fra anden Side her i Salen, at vi skulde gaa ind paa at lægge en Tillægsafgift paa den Spiritus, som bruges til Forskæring og Blanding af